

CINEMA^{per a}estudiants

CURS 2007 – 2008

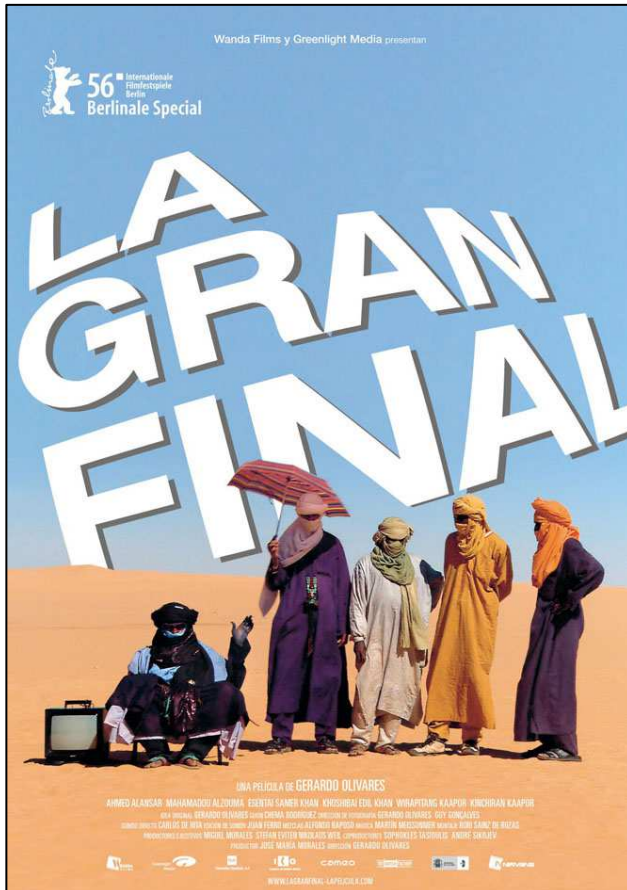
Pel·lícula recomanada per a:

Cicle Superior de Primària. Primer Cicle d' ESO

Àrees i Temes:

Ciències socials / Geografia humana / Diversitat cultural

LA GRAN FINAL

Direcció: Gerardo Olivares.

Països: Espanya i Alemanya.

Any: 2006.

Durada: 85 min.

Gènere: Comèdia.

Interpretació: Mahamadou Alzouma (André), Esentai Samer Khan (Kosan), Khoshibai Edil Khan (General), Kenshleg Alen Khan (Kumar Khan), Boshai Dalai Khan (Turkan), Ahmed Alansar (Aboubacar), Attibou Aboubacar (Hassan), Tano Alansar (Hamidou), Wirapitang Kaapor, Kinchiran Kaapor.

Guió: Chema Rodríguez; basat en un argument de Gerardo Olivares.

Producció: José María Morals.

Música: Martín Meissonnier.

Fotografia: Gerardo Olivares i Guy Gonçalves.

Muntatge: Rori Sainz de Fregues i Raquel Torres.

SINOPSI

Com és possible que en el lloc més apartat de les estepes mongoles els seus habitants sàpiguen qui és Ronaldo? **La gran final** és una comèdia que conta, a través de tres històries paral·leles, les peripècies d'unes persones que tenen dues coses en comú: viure en regions remotes del planeta i estar obstinats a veure la final de la copa del món de futbol Japó-Corea 2002 entre Alemanya i Brasil.

Una família de nòmades mongols, una caravana de camellers tuaregs del desert del Sahara i un grup d'indis amazònics seran els protagonistes. Tots viuen a molts quilòmetres de distància del punt més proper en el qual és possible veure la televisió o són múltiples les dificultats que tenen per fer-ho. No obstant això, aquestes persones disposen de l'enginy i la voluntat suficient com per assolir el seu objectiu.

Lee el siguiente texto que habla de la película, de cómo surgió la idea de hacerla y de dónde se rodó. Después contesta a las siguientes preguntas:

1. ¿En que año se filmó esta película? ¿En cuánto tiempo se filmó?
2. ¿Sobre qué acontecimiento internacional gira el guión de la película?
3. ¿En qué zonas geográficas del mundo se sitúa la historia? ¿Quiénes son sus protagonistas?
4. ¿Cómo surgió la idea de hacer esta película?
5. ¿Quién es Hassan El Hadji? ¿Cómo descubrió el fútbol?
6. ¿Quién es Talaikhan? ¿Dónde vio por primera vez un partido de fútbol?
7. ¿Quién es Xama? ¿Quién le enseñó fútbol?

Finalizó el rodaje de "la gran final" (22/07/2005)

El filme de Gerardo Olivares terminó de filmarse el pasado miércoles. Cuenta la historia de unos hombres empeñados en ver la final del Mundial 2002 de fútbol, pese a vivir en regiones remotas.

El pasado miércoles 20 de julio terminó el rodaje en Brasil de "La gran final", última película de Gerardo Olivares. Éste es un peculiar proyecto producido por Wanda Vision (España) y Greenlight Media (Alemania) que se ha rodado en tres diferentes y espectaculares parajes: el desierto del Teneré en Níger, en las estepas mongolas y en el Amazonas (Brasil).

Corea 2002 entre Alemania y Brasil.

Una familia de nómadas mongoles, una caravana de camelleros tuareg en el desierto del Sahara y un grupo de indios amazónicos son nuestros protagonistas. Todos viven a muchos kilómetros de distancia del punto más cercano en el que es posible ver la televisión o son múltiples las dificultades que tienen para hacerlo. Sin embargo, estos hombres disponen

del ingenio y la voluntad suficiente como para lograr su objetivo.

"La gran final" es una comedia que cuenta, a través de tres historias paralelas, las peripecias de unos hombres que tienen dos cosas en común: vivir en regiones remotas del planeta y estar empeñados en ver la final de la copa del mundo de fútbol Japón-

El de "La gran final" ha sido un rodaje muy peculiar, debido a sus localizaciones en el Amazonas, Níger y Mongolia. Se ha rodado en ocho semanas con un presupuesto de 2.100.000€.

Palabras del director

Todo empezó en un viaje a Mongolia. Era noviembre de 2001 y buscaba localizaciones para un documental. En la cordillera del Altai me encontré con una caravana de nómadas. Sobre uno de sus caballos había una vieja televisión. Les pregunté dónde iban.

- Al árbol de hierro - respondió el que parecía ser el jefe.

Quise saber qué tenía de especial aquel árbol que atraía a una caravana de mongoles a través de la estepa.

- No es un árbol - dijo el jefe - son unos hierros que abandonaron los militares y funcionan como antena. Es la final del

campeonato. La final de la copa del mundo. Iban a ver un partido de fútbol.

A lo largo de mis viajes, en Níger, Mongolia, o la selva amazónica siempre los he encontrado: gente que vive aislada en la selva o el desierto, que pinta sus cuerpos para una ceremonia tribal o caza con águilas reales y que saben qué número lleva Ronaldo en la camiseta o cuál fue el último golazo de Zidane.

Esta película surgió así. En ella quiero mostrar las peripecias de esos hombres que viven en los

sitios más recónditos del planeta y comparten la pasión por el fútbol. Hombres que cambian sus vidas y son capaces de recorrer muchos kilómetros para ver un partido. Hombres que sueñan con ver la gran final.

Notas del director durante el rodaje

Desierto del Teneré (Níger)

Los he visto cruzando las dunas en silencio. Son comerciantes de sal.

Hassan El Hadji, noble Tuareg, lidera la expedición. Hoy me ha contado que ha vivido en el desierto toda su vida, y que durante 5 años trabajó como traductor para una ONG alemana.

Cordillera del Altai (Mongolia)

En la cordillera del Altai hay un pueblo que caza, practica la cetrería, con águilas reales. Los niños aprenden a montar a caballo y luego a andar.

Talaikhan tiene 50 años y trabajó durante mucho tiempo en una mina de carbón rusa. Allí vio, por primera vez, un partido de fútbol.

Hoy Kumankhan, su hermano, estaba enfadado. Me ha contado que dos zorros se han escapado durante la cacería. Y es que Talaikhan no estaba atento. Escuchaba la radio con sus cascos. Era la final de la liga

Me ha preguntado por Oliver Khan. Le gusta el fútbol. Lo descubrió con sus amigos, que le regalaron una vieja televisión.

Ha tenido que convencer a unos camioneros para que le dejen una batería, pero sigue preocupado. Puede que unos hierros retorcidos sirvan de antena. ¿Cómo llegará la señal al Teneré? rusa.

Amazonas (Brasil)

Xama quiso que le acompañara a cazar.

Mientras disparaba a los monos con su cerbatana, me ha contado la última discusión con su mujer.

Nació en el corazón del Amazonas, en la comunidad india Sanema. Ha vivido siempre aislado en la selva.

Pero un día llegaron los madereros. Y le enseñaron que existe el fútbol. A él le apasiona. Es su familia quien no lo entiende.

www.comohacercine.com

Anem a aprendre algunes coses sobre Mongòlia. el país on transcorre una part del film *la gran final*.

Omple el mapa amb la informació següent (per realitzar l'activitat necessitaràs consultar un atlas):

1. Dóna color al territori que ocupa Mongòlia i escriu a sobre el nom del país.
2. Un important desert s'estén per part de Mongòlia. Escriu en el seu lloc el nom d'aquest desert.
3. Escriu en el seu lloc el nom de les muntanyes Altai.
4. Dóna color i escriu els noms dels països que envolten Mongòlia.

Llegeix la informació sobre Mongòlia de la pàgina següent i contesta aquestes preguntes:

5. A quin continent es troba Mongòlia?
6. Com es diu la seva capital?
7. Quines llengües es parlen a Mongòlia? Quina llengua es parla més?
8. Hi ha alguna dada que pugui explicar per què la població de Mongòlia és tan petita, tot i tenir el país una superfície molt més gran que Catalunya?

Mongòlia..... Superfície: 1.565.000 km² / Població: 2.712.000 habitants.

Catalunya..... Superfície: 32.114 km² / Població: 6.813.316 habitants.

Mongòlia

País (nom oficial)	Mongòlia
Continent	Àsia
Capital	Ulan Bator (691.000 habitants)
Superfície	1.565.000 km ²
Població	2.712.000 habitants (l'any 2003)
Llengües	Mongol 90%, Turc i Rus
Esperança de vida	Homes: 62 anys; Dones: 66 anys (l'any 2001)
Govern	Parlamentari
Religions	Budistes tibetans un 96%, Musulmans (sobre tot al sud-oest) i Cristians un 4%
Moneda	El Tugrik (Tug)
Ingressos anuals per habitant	400 dòlars (l'any 2002)
Indústria	Materials de construcció, mineria (principalment carbó i coure), indústries d'aliments, indústries tèxtils (principalment pells i llana)
Agricultura	Blat, ordi, patates, farratge,
Ramaderia	Ovins (aprox. 15 milions de caps), camells i cavalls (aprox. 3 milions de caps)
Sòl cultivable	El 5.7% del territori
Minerals i Recursos	Petroli, carbó, coure, molibdè, tungstè, fosfats, estany, níquel, zinc, volfram, or, plata, ferro.

FOTOS: Imatges de Mongòlia

Amazònia

Què en saps sobre el riu Amazones i els seus habitants?

Saps d'on ve el nom d'Amazònia i qui l'hi va posar?

Llegeix aquests reculls de notícies sobre L'Amazònia i comenta-les a classe.

"L'Amazònia és un riu tan ample que una de les seves illes és tan gran com Suïssa... Al riu Amazones hi ha més espècies de peixos que en tot l'oceà Atlàntic... A l'Amazònia les aranyes són tan grosses que arriben a atrapar ocells en les seves teles... Cada any, una part de la jungla amazònica gran com Àustria queda submergida en el període de les inundacions... per això es veuen peixos que nedan a dalt dels arbres i

crancs que es passegen al llarg de les branques. Els peixos semblen ocells... A l'Amazones viu una espècie de dofí rosa. Algunes llegendes índies expliquen que aquests dofins roses de tant en tant surten de l'aigua i adopten formes humanes... Per viure a l'Amazònia cal conèixer bé l'entorn. Entre els **yanomanos**, un nen de dotze anys reconeix fàcilment, com a mínim, vint espècies diferents d'abelles... Entre els **ashaninques**, una noia pot ser mare de família a l'edat de dotze anys... Cada tribu té el seu propi llenguatge... Sovint, dues tribus veïnes no es poden comunicar perquè no s'entenen."

Els secrets de l'Amazònia de J. Cousteau

Origen del nom Amazònia

*"... Atacat pels yaguas, guerrers de llargs cabells, **Orellana**, lloctinent del conqueridor Pizarro, els prengué per dones, cosines de les llegendàries amazones de l'antiguitat. En canvi, el nom local del riu semblava molt millor adaptat a les seves enormes proporcions: "o rio-mar", el riu mar...*

*Amb els seus 6.500 km de longitud i el seu miler d'afluents -alguns dels quals són més llargs que el Rin-, l'**Amazones** és el més cabalós de tots els rius del món. Cada hora s'aboquen a l'oceà Atlàntic, 300.000 milions de litres d'aigua dolça (cinquanta vegades el cabal del Nil) per la seva desembocadura de 350 km d'amplada, apartant l'aigua salada fins a 100 km de la costa.*

La seva conca ostenta també tots els rècords. Dels Andes a l'Atlàntic, amb una extensió tres vegades més gran que el territori de la Comunitat Europea, l'Amazònia és una ampla depressió de fons gairebé pla on el riu i els seus afluents giragonsen en meandres sense fi, estenent-se habitualment en molts quilòmetres d'amplada. Però, en període de crescuda les aigües submergeixen el bosc quaranta

quilòmetres a banda i banda, arrossegant a la deriva trossos dels marges, que esdevenen així autèntiques illes flotants. L'Amazones deixa llavors enrera extenses zones pantanoses, de vegades tan grans com la península Ibèrica...

...No tots els indis cacen amb sarbatana: segons el tipus de caça, unes tribus utilitzen les trapes, l'arc o el llaç, mentre

*que altres prefereixen la pesca amb arc, amb arpó o amb xarxa. Si bé els indis aprecien els productes de la collita, aquests representen només un complement respecte a la **mandioca** que cultiven a les clarianes que obtenen cremant la vegetació original, i que retornaran al bosc quan la terra comenci a esgotar-se. Sota aquest clima xafogós, on només es pot treballar de bon matí i tard al vespre, la vida dels indis es dedica en bona part al lleure i a les*

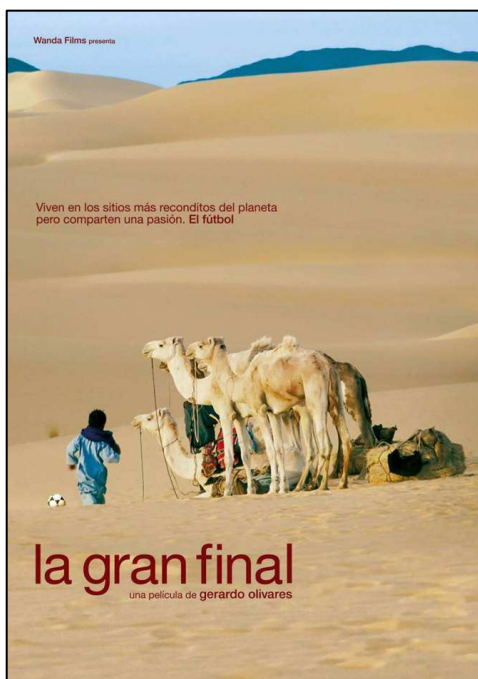
cerimònies, així com a la seva preparació: confecció de vestits i realització de maquillatges primer, danses, cants i jocs després. La màgia i els somnis fets sota l'efecte del tabac o de les drogues tradicionals tindran relació permanent amb els ritus i les festes. Totes aquestes activitats perpetuen per als indis la memòria i les tradicions de la seva tribu. Celebren l'estreta aliança entre els homes, la natura que els envolta i la presència màgica dels esperits."

Llegeix aquest text que parla dels tuaregs, els tercers protagonistes del film, i contesta les següents preguntes:

1. A quina zona del món viuen els tuaregs?
2. Què vol dir la paraula “*imajaghen*” en la seva llengua?
3. A què es dediquen els tuareg?
4. Què és el “*tifinagh*”?

Els Tuareg

Els tuaregs habiten una de les zones més inhòspites de la Terra, la regió dels deserts del Sàhara i del Sahel a l'Àfrica. Les terres tuaregs són avui dividides per les fronteres de 5 estats diferents: Níger, Mali, Algèria, Burkina Faso i Líbia.

“*Tuaregs*” és un nom que els estrangers els donem. Ells s'anomenen a si mateixos amb diversos noms, sent el més comú el d'*imajaghen* o *kel tamajaq* (“els que parlen tuareg”).

A més de ser pastors de camells, ovelles i cabres, o de combinar la ramaderia amb l'agricultura, els tuaregs eren guerrers i comerciants; la major part del comerç a través del desert del Sahara es realitzava amb les seves caravanes de camells.

Els tuaregs són majoritàriament de religió musulmana. Tenen un ric patrimoni de poesia i cançons que transmeten a les noves generacions cantaires que s'acompanyen amb tambors o llaüts.

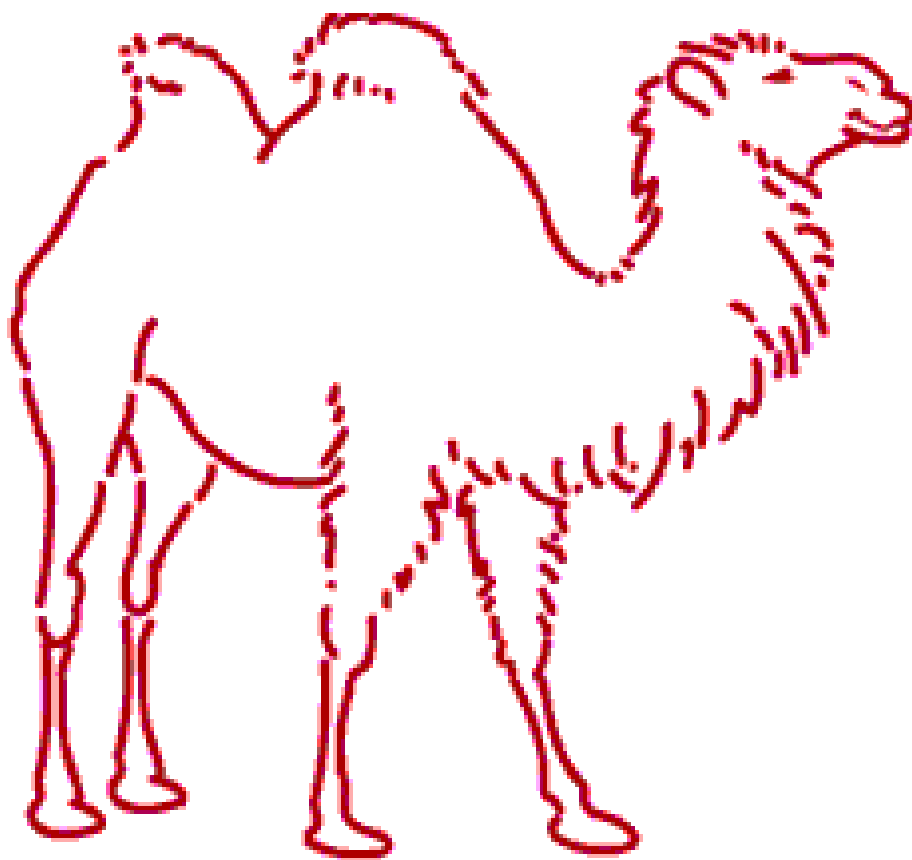
El seu antic alfabet, el *tifinagh*, és un sistema d'escriptura que utilitza només consonants. La direcció de l'escriptura és de dreta a esquerra. Aquest alfabet s'utilitzava en el passat per enviar missatges personals principalment, però ara s'està desenvolupant, amb la suma de vocals, per fer-lo servir a la comunicació general i a la literatura.

Els tuaregs, però, es troben en perill d'extermini com a tals. No és que desapareguin les famílies, el que passa és que els estats on viuen procuren per tots els mitjans que deixin la seva vida nòmada i s'integrin, tot perdent allò que caracteritza la seva ètnia: el nomadisme. Per tal de fer això, estats com Níger i Mali han sostingut guerres obertes contra els tuaregs des de 1989 fins a 1997.

VALOR	ALFABET TIFINAG (TUAREG) LLETRA
,	.
b	ⵍ ⵍ
g	ⵎ ⵎ
d	ⵏ ⵏ
h	ⵙ
w	ⵡ
z	ⵣ
ž	ⵢ
ž	ⵝ ⵞ
h	ⵙ
t, d	ⵟ ⵠ ⵡ
y	ⵣ ⵤ
k	ⵙ
l	ⵍ
m	ⵎ ⵎ
n	ⵏ
s	ⵟ ⵠ
g	ⵙ
f	ⵢ ⵣ
q	ⵣ
g	ⵢ ⵣ
r	ⵟ ⵠ
š	ⵣ ⵤ
t	ⵟ

La vida al desert seria molt més difícil sense el camell, un animal fort i resistent. Llegeix aquest text que parla de les característiques d'aquest animal i contesta les següents preguntes:

1. Per què poden caminar els camells sobre la sorra?
2. Per a què els serveixen els geps?
3. On es poden trobar ramats de camells salvatges?

Els camells són animals grans, de cos robust, amb un o dos geps dorsals, de potes llargues i primes i de coll molt allargat i fort.

Tenen un pelatge abundant, unes orelles petites i uns ulls grossos i sortints. El llavi superior està partit en dues meitats, que poden moure's independentment, i poden tancar completament el nas. Tenen el tercer i el quart dit del peu grossos i recoberts, per sota, per un únic coixinet elàstic, com una sola, que fa que puguin caminar per terrenys poc compactes sense ensorrar-se.

Els geps dels camells canvien de volum fàcilment perquè són reserves de greix que els camells acumulen quan tenen aliment abundant, i que consumeixen en períodes de dejuni o de treball excessiu. Tenen poques exigències alimentàries i s'accontenten amb herbes seques; també els agrada la sal.

Els camells solen viure de 20 a 35 anys, tenen un temperament variable i irascible i viuen domesticats des de temps remots. Les races de càrrega tenen el tronc i les extremitats més robusts, i tenen menys alçada; les races de muntar són més esveltes, altes i àgils.

La llet de les camelles és aprofitada, i del pèl hom en fa teixits suaus i càlids, molt apreciats. Actualment aquest animal es troba a l'Aràbia, a Egipte i en algunes regions africanes. Ha estat introduït en diversos països (sud de la península Ibèrica i Canàries, Itàlia, Madagascar, Amèrica del Sud i Austràlia). En alguns punts desèrtics (com el desert de Gobi) encara n'hi ha alguns ramats salvatges.

la gran final

ORGANITZA
CINEMA^{per}a estudiants

INFORMACIÓ I RESERVA

Telf. 935403698 /660070129. Fax.935555070
picadig@grupouni2.com

AMB EL SUPORT DE

Ajuntament de Badalona (Àrea d'Educació)
Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat (Educació i Cultura)
Ajuntament de Mataró (Educació)
Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet (Educació)
Ajuntament de Terrassa (Educació)
Diputació de Barcelona (Àrea de Cultura. Àrea d'Educació)

COL.LABOREN

Centres de Recursos Pedagògics
Maresme I, Maresme III i Ciutat de Badalona
